

Socialdemokratiet er enig i intentionerne om at sikre uddannelsesgaranti til alle unge, men vi finder det måske lidt besynderligt, at SF fremsætter sit forslag, da SF jo har del i praktikpladsforliget, som netop er forlænget et år med baggrund i en forhandling om en permanent aftale om en sikring af uddannelse på erhvervsområdet.

Vi kan som nævnt ikke give tilslutning til de tre beslutningsforslag, der er fremsat af SF, men vi giver tilslutning til lovforslag nr. L 15.

Helge Sander (V):

Det har allerede været en lang debat, og dagen er langt fra slut endnu, men jeg må tilstå, at jeg synes, det har været mere interessant end ventet. Jeg synes, det har været en interessant debat, fordi det jo er kommet til at stå meget klart her i eftermiddag, at regeringen står temmelig alene med det sæt forslag, som ligger på Folketingets bord i dag vedrørende arbejdsmarkedsområdet. Der er af oppositionens ordførere på begge sider af regeringen klart blevet sagt fra i forhold til langt, langt de fleste af de ingredienser, som indeholdes i regeringens forskellige forslag.

Derfor må jeg sige, at det da er blevet endnu mere spændende, hvad der skal ske i de kommende uger, inden vi kommer til afstemningen om finansloven; og inspireret af de små nik fra hr. Jens Risgaard Knudsen er vi også spændt på at høre, hvordan og hvorledes det forholder sig i Socialdemokratiets gruppe, hvor vi har kunnet læse, at op til flere medlemmer er meget, meget betænkelige ved det, der er ved at foregå. Det kan jeg godt forstå, efter at jeg i dag har hørt forløbet af forhandlingerne, og da jeg har set, at hr. Risgaard Knudsen har siddet hovedrystende ved flere lejligheder i eftermiddag, er jeg overbevist om, at det øvrige Folketing vil blive delagtiggjort i det i løbet af forhandlingerne her i aften. Det bliver spændende at høre fra hr. Jens Risgaard Knudsen og de øvrige betænkelige socialdemokrater, hvordan status er.

Men vi har jo afsløret vores holdning i forbindelse med de foregående forslag, og den er uændret, for så vidt angår det forslag, der vedrører regeringens udspil. Og når regeringen er kommet i den situation, må jeg tilstå, at så synes jeg i og for sig også, at regeringen har fortjent det; for man har ikke gjort sit hjemmearbejde ordentligt, hvad vi jo ikke har været uvant med her i Folketinget. Når der har været tale om så omfattende forslag, der har så vidtrækkende karakter, har regeringen – temmelig provoke-

rende, synes jeg – spillet ud med en serie forslag, uden at der åbenbart har været ført forhandlinger hverken til venstre eller til højre. Når man er en mindretalsregering, kommer man til at sidde i en situation som den, vi oplever nu, og det mener jeg som sagt at man selv har bedt om.

For at der ikke skal herske tvivl om de betænkeligheder, som vi har, og om de ting, som vi intenst vil arbejde videre med i de forestående forhandlinger, vil jeg meget gerne ganske kort resumere vores store betænkeligheder. De vedrører for det første bl.a. det, som er en af hovedingredienserne i dette forslag, nemlig de såkaldte puljeforbud, fordi vi føler det betænkeligt i relation til en forøgelse af den offentlige sektor, men også fordi der er en række rent praktiske forhold, som gør det utrolig vanskeligt. Man vil have, at opsigelsesvilkårene skal være overenskomstmæssige, og samtidig skal de, der nu er involveret i disse puljeforbud, stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Vi har meget vanskeligt ved at se, hvorledes det skal kunne realiseres.

For det andet vil jeg gerne igen fastslå, at vi synes, det er en uforskammethed, at man i den grad strammer op vedrørende a-kassernes størrelse, og vi mangler svar på det spørgsmål, som er blevet stillet utallige gange ikke bare fra Venstres side, men i allerhøjeste grad også fra Det Konservative Folkepartis side: Med hvilken begrundelse fremsætter man dette forslag? Eller rettere sagt: Hvordan vil man argumentere for, at de store kasser er mere effektive end de mindre, og hvordan vil man argumentere for, at de store kasser giver bedre service end de mindre kasser? Det har hr. Ole Vagn Christensen, som var ordfører vedrørende det foregående forslag, ikke kunnet svare på, og arbejdsministeren har haft mange og lange udredninger her i dagens løb, og heller ikke arbejdsministeren har kunnet svare på det. Derfor stiller jeg spørgsmålet endnu en gang.

For det tredje vil jeg gerne sige, at vi er yderst betænkelige ved, at man forgriber sig på den frie forhandlingsret på arbejdsmarkedet. Vi har diskuteret ATP i dag. Jeg gentager: Hvad med hensyn til placeringen af folk i skånejob? Også her tror jeg man kommer ud i problemer.

Som det fjerde vil jeg nævne de mange udviklede overgangsydelser. Det ser flot ud på papiret, men vi har jo oplevet en regering, der har ændret på det her område gang på gang, faktisk op til flere gange om året i de par år, man har siddet med regeringsmagten. Hvordan kan man forestille sig, at man skal have nogle over-